

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 35 6 Temmuz 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER
Sekreter : ÖNER CIRAVOĞLU
Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON
Baskı : "Hâkimiyet„ Basımevi

T.İ.P. TRABZON'DA HIZLA ÖRGÜTLENİYOR!

Sürmene'den sonra Tonya ilçesi de kuruldu - Vakfıkebir, Araklı ve Of'ta emekçiler biran önce örgütlenmek için harekete geçtiler

Çeşitli yokluklar içinde üst üste iki büyük seçim savaşı veren ve yurt ölçüsünde aldığı başarılı sonuçlarla Türkiye'de en çok gelişme şansına sahip siyasal kuruluş olduğunu ispat eden Türkiye İşçi Partisi, Trabzon'da da hızla örgütlenmektedir.

Senato seçimlerine yalnızca Merkez ve Sürmene ilçeleriyle giren T.İ.P. Trabzon İl Teşkilâtı, geçen hafta içinde Tonya ilçesinde de örgütlenmiştir.

Trabzon'un en yoksul kasabalarından biri olan Tonya; mert, dürüst, çalışkan insanların yaşadığı, fakat arazi darlığı ve çeşitli geçim sıkıntıları yüzünden dışarıya en çok işçi ihraç eden bir ilçemizdir. Ayrıca Zonguldak maden ocaklarında çalışan çok sayıda Tonya'lı işçi bulunmaktadır. Bu işçilerin büyük çoğunluğu, Zonguldak'ta «Pnömokonyoz», «Silikoz» gibi çeşitli maden tozu ve akciğer hastalıklarına tutularak köylerine dönmekte, hiçbir yaşama garantisine sahip olmadan ölümün kucağına itilmektedirler.

Tonya'lı emekçiler, sefilliklerine, fukaralıklarına kesinlikle son verecek tek partinin T.İ.P. olduğunu anlamışlar ve faizcilik yoluyla şimdiye dek kendilerini sömürenlere «dur!» demek için, bu toplumcu kuruluşun çevresinde kenetlenmişlerdir.

Türkiye İşçi Partisi'nin Tonya İlçe Örgütü, tamamen emekçiler tarafından kurulmuş ve İlçe Başkanlığına, yine bir emekçi olan Asaf Yavuz aslan getirilmiştir.

Öte yandan T.İ.P.'in Vakfıkebir, Araklı ve Of İlçe Örgütlerini kurmak için de teşebbüse geçilmiştir. Önümüzdeki günlerde gerçekleşeceği umulan bu ilçelerden sonra öteki ilçelerde de hızla örgütlenmeye gidilecektir.

Bu arada T.İ.P. Trabzon İl Yönetim Kurulu üyeleri, aldıkları bir prensip kararı gereğince, bundan böyle her hafta pazar günlerini ilçe ve köylerde değerlendireceklerdir.

OĞLUMA

Sana oğlum demem hayatta çiysen,
İstemem başına altın taç giysen,
Yetiştirip iki ağaç diktiysen
İşte sen o zaman benim oğlumsun.

Zâlimin önünde boyun eymezsen,
Haram malı helâl deyip yemezsen,
«Ben islâmım, o gâvurdur» demezsen,
İşte sen o zaman benim oğlumsun.

İyilik etmeyi az - çok sezdin mi,
Kötüyü gördüğün yerde ezdin mi,
Şerefinle gurur duyup gezdin mi,
İşte sen o zaman benim oğlumsun.

İhsani'yem, benim idi giden dün,
Yarınlar senindir iyice düşün,
İnsan olduğunu öğrendiğin gün,
İşte sen o zaman benim oğlumsun!

ÂŞIK İHSANÎ

NOKTA :

Numara

Seçim günü bir sandıktan OY yerine çıplak kadın resmi çıkmış.

Öhhööö...

Daha önce o sandıktan BAŞBAKAN çıktı.

Geç!..

Numan BEYAZIT

«ÇALTI» ÖLEMEZ!

AHMET KÖKLÜGİLLER

Türk toplumculuğunun yiğit sesle rinden "Çaltı„; yayınına ara verdi. 19 Mayıs Kenti Samsun'dan, devrim ci Koyutürk, birkaç haftadır, dost larına en anlamlı selâmı göndere memenin üzüntüsü içindedir.

Geçenlerde bir arka daş: «Demek artık «Çaltı» da öldü» dedi. İnanın, «Çaltı»nın çıkmaması sından daha çok sarstı bu söz beni. Bu «ölmek» sözcüğünün bilinçli olarak kullanıldığını sanmam. Arkadaş belli ki, çıkmasıyla kapanması bir olan moda dergilere, amatör uğraşılara benzet mişti «Çaltı»yı.

«Çaltı», salt bir heves için, bir kuru çaba için yayımlanan gazeteler den değildi. «Çaltı», bir gereksinmenin, bir dâva nın silâhıydı. 19 Mayıs'ta Anadolu'ya ayak basan Atatürk'ün düşünce yönünü tamamlamak için çıkıyordu. Kapitalizme ve emperyalizme en anlamlı tekmeyi vurmuş Mustafa Kemal'in başlan gıç noktasından, yeni Türk toplumculuğunun halkçı temellerini atmak için çıkıyordu.

«Çaltı», yıllardır yeni birşey söyleyemeyen, İstanbul'un burjuva bası nına karşı, Anadolu'nun bir tepkisi olarak doğmuştu. Tıpkı birinci kur tuluşta olduğu gibi, gerçek basının Anadolu'dan doğabileceğini göstermek için yayımlanıyordu. «Çaltı», Anadolu'nun sesiydi. Milyonlarca emekçinin türküsüydü! Köylü nün, balıkçının, çobanın, ırgatın, umut ışığıydı! Yüzyıllardır değerlendirilmeyen emeğin kavgasıydı; bu kavganın kutsal aracıydı!

Bu yüzden «Çaltı» ölemez!

«Çaltı»nın ölmesi demek, Anadolu'nun susma sı demektir. Milyonlarca insanın umut ışığının sön mesi demektir. «Çaltı» nın ölmesi demek, halkçı, toplumcu Anayasa'mızın, halka doğru, topluma doğru çiçeklenmesinin durması demektir. «Çaltı»nın ölmesi demek, ışığın karanlığa yenilme si demektir. Işığın karan lığa yenik düşmesi ise mümkün değildir.

Bugün «Çaltı» çıkmıyorsa, dünyanın en korkunç saldırılarına kar şı koyacak güçte olmadı ğı için, bu kadar küfüre, saygısızlığa karşı, salt o nurunu kurtarmak için çıkmıyor.

Akıl almaz saldırılara ve baskılara karşı, «Çaltı» şimdilik susmuştur. Susku, bazan direnmenin, mücadelenin en anlamlısıdır. Susku, bazan en anlamlı bir başkaldır madır.

Her ülkücünün karşı sına çıkan engeller, elbette «Çaltı»nın da karşı sına çıkacaktı. Hiçbir yerden yardım ve destek görmeyen, ilân almayan «Çaltı», bu engellere kar şı koyamadı. Mideci bir düzene kurban oldu. Ama bunu «ölmek» şeklin de değerlendirmek doğru olmaz. Çünkü düşünce ölmez. Üstelik toplumun mutluluğu için olur sa... Dayanağını ANAYASA ve ATATÜRK'ten alırsa!

Köylerden bir köy

Birşeyler yap öğretmenim
Falcı kadınlar köye tüm korku
Bunlar aklımı çeliyor hep benim
Kanlı hocanın rezilliği diz boyu

Dayan Gülizar nah ötesi duvar - bahçe
Şurası Hacı Ömer Ağa'nın, ucu yok
Şurası Paralim eteklerinde yalazlı dere
Dayan Gülizar nah göğerdi başak

Yırtar gözlerini düşer önüne Elif'in
Elif sürünür kupkuru iki parça
Her saniyede boğulur köşeleri kahvelerin
Burası tezatlar köyü Anadolu'da

ÖNER CIRAVOĞLU

3. vardiyadan satılmış tepe'nin türküsü

kurşunlanan kömür dolu gözlerine
bir yerde bıçak işler.
avuçlarını, ellerini satar,
kaça - kaça
kaça - kaça...
büyür gözleri sevginin bir parçasına
soluk alır siyahlaşmış umutlar.
üçüncü vardiyada;
bir kömür işçisi satılmış tepe'nin
tuzakları kurulur
kozlu'da serin bir akşam üstü...

toprağına gün vurmuş gibi vurulur üç
yerinden
sonu varmış gibi kımıldar satılmış,
bir yerinden kan akar kıpkırmızı
bir yerinden kömür akar simsiyah
bir yerinden sevgi...

üçüncü vardiyada üç damla kan var
biri adın çağrışır
biri özleminden yanar tutuşur,
beri yanda kurtlar ürüşür
otuz milyon bir ekmeği bölüşür.

kim bölüşür satılmış'ın alın terini?
damla - damla
damla - damla...
düşünür satılmış'ın ölü gözleri
çıplacık ayaklı çocuklarını
sonra incecik bir umutla uyur.
uyur - duyulur
uyur - duyulur,
yamaçlardan aşağı ses :
hay da...
hay...
hay.
sonra derin yankılar yapar,
kesilir sömürgenlerin soluğu.
kaçar ölü yüreğini kemiren tilkiler.
sonra bir - bir daha
uyur...
duyulur...
uyur...
duyulur,
yamaçlardan aşağı ses.
dalgalar bembeyaz duyuşlarıyla yıkılır
kucağına
bütün kuşları uykuya çağırır.
haykırır kömür gözleri,
haykırır:
hay da...
hay...
hay.
yaşamak değil satılmış'inki,
ÖLMEK HİÇ DEĞİL

münir göker